

naukam.triada.in.ua

НАУКОВЕ МИСЛЕННЯ

Громадське об'єднання «ВЕКТОР ПОШУКУ»

ЗБІРНИК СТАТЕЙ
учасників тридцять третьої всеукраїнської
практично-пізнавальної конференції

"НАУКОВА ДУМКА СУЧАСНОСТІ І МАЙБУТНЬОГО"

Дніпро, 2019

ЗМІСТ

Галузь: «Педагогіка»

Липчанко-Ковачик О.В., Кончович К.Т. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НАВИЧОК ТЕОРЕТИЧНОЇ ГРАМАТИКИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРАКТИЧНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ...	3
Рахман Н., Казанжи І.В. СУТЬ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ В КОНТЕКСТІ НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКИ	5

Галузь: «Педагогіка вищої школи»

Руденко Н.М. ФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛОГОПЕДІВ ЗАСОБАМИ ІМІТАЦІЙНИХ ІГОР	6
---	---

Галузь: «Історія»

Казмірук М.В. ПАМ'ЯТКООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ НА ВОЛИНІ ХІХ - ПОЧАТКУ ХХ СТ.	9
Турченко Б.О. ОСНОВНІ ГАЛУЗИ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ - ПОЧАТКУ ХХ СТ.	14

Галузь: «Історія, Релігієзнавство»

Іванов В.М. ТИМОФЕЙ ІВАНОВИЧ БУТКЕВИЧ –ПРОТОІЕРЕЙ, ПРОФЕССОР, БОГОСЛОВ (К 165-ЛЕТІЮ СО ДНЯ РОЖДЕННЯ)	19
---	----

Галузь: «Всесвітня історія»

Бондарець М.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРІОРИТЕТІВ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОСОЮЗУ	21
Вітер І.І. ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ЯК ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	27

Галузь: «Юридична психологія»

Хлонь О.М. АВТОРИТЕТ ПРАВА ТА ПСИХОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ МОЛОДІ	31
---	----

Галузь: «Фінанси»

Горохівець А.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	32
Легеза Є.В. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ В УКРАЇНІ	34
Ліщенко Н.В., Міщенко Л.О. СИСТЕМА МІЖБЮДЖЕТНИХ ТРАНСФЕРТІВ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	35
Марченко Д.О., Міщенко Л.О. ОЦІНКА ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ	37
Махітько В.С., Міщенко Л.О. ОСНОВИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ	39
Решетило К.В. ФОРМУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА	40
Томілін В.Г. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗРОСТАННЯ НЕПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ БЮДЖЕТУ .	42
Ухань О.О. РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ	43

Галузь: «Економічні науки»

Козорог Д., Рудянова Т.М. ОПТИМІЗАЦІЯ ПЕРЕВЕЗЕНЬ: АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗАННЯ ТРАНСПОРТНОЇ ЗАДАЧІ	45
Семенова Т.В., Сокур О.В. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ОПТОВОЇ ТОРГОВЛІ	46

Галузь: «Технічні науки»

Борбат К.О., Морозова М.М. МЕТОД ГЛІБЕРТА-ХУАНГА В ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАФІІ	50
Фомін О.В., Прокопенко П.М., Борович Р.О., Литвиненко А.С. ТЕОРЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАЛИШКОВОГО РЕСУРСУ НЕЧУЧИХ КОНСТРУКЦІЙ ВАНТАЖНОГО ВАГОНА З СТРОКОМ СЛУЖБИ ЯКИЙ ПЕРЕВИЩУЄ ПРИЗНАЧЕНИЙ	52
Фомін О.В., Прокопенко П.М., Крисенко Н.М., Сова С.С. КОНТРОЛЬНІ ВИПРОБУВАННЯ ВАГОНА-ЦИСТЕРНИ З МЕТОЮ ОЦІНКИ ЗАЛИШКОВОГО РЕСУРСУ НЕСУЧИХ КОНСТРУКЦІЙ	55

Галузь: «Хімічні науки»

Діль К.В. ВПЛИВ ФЕРМЕНТНИХ ПРЕПАРАТІВ НА ФІЗИКО-ХІМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ХІТОЗАНА	59
---	----

Галузь: «Земельне право»

Захарченко Д.М. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	61
--	----

Галузь: «Адміністративне право»

Захарченко Д.М. АДМІНІСТРАТИВНА ЮСТИЦІЯ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ГЕНЕЗИС СТАНОВЛЕННЯ	63
Захарченко Д.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ АДВОКАТА ЯК УЧАСНИКА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН	66

Галузь: «Фізичне виховання і спорт»

Томащук О.Г., Коханюк О.Я. СПОРТИВНО-ІГРОВА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	69
--	----

Галузь: «Харчові технології та інженерія»

Томащук О.Г., Томащук А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ГАРЯЧОГО ЦЕХУ РЕСТОРАНУ ВИЩОГО КЛАСУ	71
---	----

звірів, комах та плазунів, розуміти природу як живий організм, що живе за власними законами, яких ніколи не можна порушувати.

Виховну роботу слід акцентувати саме на вихованні екологічної свідомості учнів, яка формується на основі не тільки законів, а й поглядів, почуттів, переконань, які споконвічно були і залишаються найвищими духовними цінностями українського народу. Рід наш багатий на традиції, свята й обряди, прекрасний духовністю, оскільки з найдавніших часів наші пращури відбирали найцінніші надбання, збагачуючи їх, і бережливо передавали той келих мудрості і здоров'я нації з покоління до покоління. Українці вміли відчувати природу, черпати здоров'я, силу й красу з її лона. Всі творчі сили людини були спрямовані на зміцнення сім'ї, свого роду. Від найпершого скрику новонародженого, та й навіть ще задовго до появи його на світ, жінка, керована материнським інстинктом, безпомилково вміла визначала свою поведінку і, відчуваючи силу природи, точно вміла вибирати серед величезної різноманітності рослин найнеобхідніші [1].

Природні прикмети відігравали велику роль у виховному процесі, з дитинства входили у свідомість, розвивали спостережливість, образне мислення, сприйняття кольорової гами навколишньої природи: "Ясний місяць дощу не бачить", "Червоне вечірнє небо – жди дощу", "Трапляється такий год, що на день по сім погод", "Сухий квітень – голодний рік" –, "Весна багата на квіти, а хліба в осені позичає", "Як травень дощі сіє – жито половіє", "Як у травні дощ не впаде, то і золотий плуг не виоре", "Не радій великому посіву, а радій гарному врожаю", "Зима снігу не їсть, а тільки сіно".

Отже, народні традиції та знання про природу є тим розвивальним середовищем для кожної дитини, в якому існують необхідні умови для формування її екологічної культури. Моральні норми й цінності, закладені в народних традиціях, стають регуляторами життя та діяльності особистості, її активною внутрішньою позицією, яка виявляється у процесі дій, що вимагають здійснення реального вибору у стосунках з природою. Використання засобів народної педагогіки в екологічному вихованні сприяли ефективному формуванню екологічної обізнаності та природоохоронної активності молодших школярів.

Література:

1. Бабенко Н. Б. Інтеграція родинних традицій, свят і обрядів у форми культурогенної життєдіяльності сучасної сім'ї / Н. Б. Бабенко // Український соціум. — 2005. — № 1 (6). — С. 73—83.
 2. Волков Г. Н. Етнопедогогіка / Г. Н. Волков . — М. : Академія, 1999. — С. 99.
 3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. — К. : Либідь, 1997. — С. 225.
 4. Ликов В. Н. Етнопедогогіка : навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів / В. Н. Ликов. — Кіровоград, 2003.
 5. Отношение школьников к природе / под ред. И. Д. Зверева, И. Т. Суравегиной. — М. : Педагогика, 1988.
 6. Різник Л. Народні традиції ставлення до природи як метод екологічного виховання / Л. Різник // Початкова школа. — 1998. — № 7. — С. 23—24.
- Стельмахович М. Г. Народна педагогіка / М. Г. Стельмахович. — К., 1995.

Галузь: «Педагогіка вищої школи»

ФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛОГОПЕДІВ ЗАСОБАМИ ІМІТАЦІЙНИХ ІГОР

Руденко Наталія Миколаївна
кандидат психологічних наук, доцент,
Рівненський державний гуманітарний університет
Україна, місто Рівне

***Анотація:** У роботі проаналізовано проблему формування відповідальності у майбутніх логопедів. Розкрито поняття «відповідальність». Описано імітаційно-ігровий підхід у навчанні студентів, який здійснює позитивний вплив на взаємодію основних компонентів готовності студентів до здійснення педагогічної діяльності у галузі спеціальної освіти. Розкрито основні педагогічні умови формування відповідальності у студентів.*

***Ключові слова:** відповідальність, педагогічної взаємодія, співробітництво, імітаційно-ігровий підхід, психологічний комфорт, спеціальна освіта.*

Постановка проблеми. Сучасній системі спеціальної освіти сьогодні вкрай необхідні відповідальні педагоги-професіонали, здатні вирішувати завдання всебічного гармонійного розвитку особистості дитини з особливими потребами, психолого-педагогічної корекції, соціалізації, навчання та виховання майбутніх повноцінних, активних та творчих громадян нашого суспільства. Тобто, для розв'язання названих вище завдань визначальне значення має особистість педагога.

В нашому дослідженні ми зосереджуємо увагу на підготовці майбутніх педагогів – фахівців в сфері спеціальної освіти. На нашу думку, формування відповідальності у майбутніх логопедів є надзвичайно актуальною в умовах сьогодення, адже невтішні дані статистики ВОЗ про постійне збільшення числа дітей, що мають різні форми відхилень у фізичному, психічному, а також мовленнєвому розвитку обумовлює нагальну необхідність кваліфікованих кадрів. Гуманізація ставлення сучасного українського суспільства до осіб із проблемами в розвитку, яка виявилася спочатку в ідеях інтеграції, а пізніше – в державній політиці інклюзії в освіті та усіх інших сферах соціального життя, внесла суттєві зміни в професійну діяльність педагогів загалом і педагогів у сфері спеціальної освіти: вихователів, логопедів, зокрема. Цілком закономірно, що у зв'язку з цим державою висуваються якісно нові вимоги до фахівців системи спеціальної освіти.

Виходячи з актуальності проблеми, нами була розроблена програма експериментальної роботи і визначена загальна цільова установка дослідження: визначити педагогічні умови формування відповідальності у майбутніх логопедів.

Дослідження свідчать про те, що професійно-педагогічна підготовка майбутніх фахівців спеціальної освіти у вищих навчальних закладах спрямована на формування у них системних знань і педагогічних умінь, готовності до інноваційної діяльності, готовності до безперервного збагачення професійних можливостей та удосконалення особистісних якостей, на формування активної, гуманістичної професійної позиції.

До професії педагога спеціальної освіти висуваються певні вимоги (професіограма): він повинен бути глибоко компетентним й мати наступні якості:

- гуманістична переконаність, громадянська й моральна зрілість;
- пізнавальна й педагогічна спрямованість;
- захопленість професією, любов до дітей;
- вимогливість до себе й навколишнім, справедливість, витримка й самокритичність;
- педагогічна творча уява й спостережливність;
- щирість, скромність, відповідальність, твердість і послідовність у словах і діях.
- мати систему загальнотеоретичних і спеціальних професійних знань, сукупність і широта яких формує в нього уявлення про типологію й структуру аномального розвитку, про способи попередження й подолання тих чи інших аномалій розвитку, про методи психолого-педагогічного впливу.

Кожен педагог незалежно від предмету його спеціалізації повинен відповідати певним загально-професійним вимогам, володіти сукупністю загальнолюдських якостей особистості, педагогічними знаннями і вміннями, необхідними для його успішної професійної діяльності [6].

Проблема відповідальності набула висвітлення в наукових дослідженнях К. Акулової, Н. Басюка, М. Левківського, Т. Гурлевої, О. Семенкова, Н. Стадник та ін., які розглядають відповідальність як інтегративну властивість особистості, систему відповідальних уявлень і ставлень, смисловий принцип регуляції поведінки індивіда.

У працях Т. Фасолько відповідальна особистість характеризується як така, що усвідомлено приймає моральні вимоги і норми як принципи і норми власної поведінки, має почуття морального обов'язку. Ґрунтуючись на таких поглядах, автори вбачають у вихованні відповідальності важливий засіб формування в індивіда єдності уявлень, почуттів та звичок, який включає не лише роз'яснення сутності принципів і норм загальнолюдської моралі, а й спрямовує на їх реалізацію в повсякденному бутті [7].

У сучасній педагогіці є ряд досліджень, присвячених формуванню відповідальності в студентів – майбутніх педагогів (М. Левківський, А. Ліненко, Л. Пашко, А. Подстрелова та ін.). Відповідальність є значущою для усвідомлення студентами своєї готовності до педагогічної діяльності.

А. Ліненко визначає соціальну відповідальність педагога як «свідоме виконання вимог, що їх пред'являє суспільство до його діяльності, спрямованої на виховання й навчання підростаючого покоління, вміння передбачити результати цієї діяльності і нести за неї відповідальність» [5, с. 56].

З урахуванням сучасного стану проблеми становлення суб'єкта повноцінної професійно-педагогічної діяльності ми виділили комплекс умов, які сприятимуть ефективному формуванню відповідальності у студентів спеціальності «Спеціальна освіта. Логопедія».

Першою умовою формування відповідальності ми виділяємо організацію гуманізації навчально-виховного процесу на принципах педагогічної взаємодії та співробітництва.

Будь-яка взаємодія передбачає прямий або опосередкований вплив. Процес взаємодії розглядають як «цілеспрямований взаємообмін і взаємозбагачення змістом діяльності, досвідом, емоціями, установками, різними позиціями» [1, с. 161]. Педагогічна взаємодія – систематичне, постійне здійснення комунікативних дій педагога, що має на меті викликати відповідну реакцію з боку студента.

Взаємодія виявляється педагогічною, коли мова йде про роль досвідченої людини, яка дає поради, навчає або здійснює шефство (порадник, наставник, вчитель). Взаємодія викладача й студента в процесі навчання довгий час розглядалася як «система, у якій керівні функції належать викладачеві, що затримувало формування активної позиції студента в навчальному процесі» [4, с. 5]. Але педагогічна взаємодія в аспекті гуманізації освіти передбачає наявність у такій людині особистості «порадника» більше, ніж того, хто дає вказівки, що та як вчити або робити.

Вищим ступенем розвитку ідеї педагогічної взаємодії вважається категорія співробітництва, яка в педагогічній науці тісно пов'язана з категорією гуманізації освіти. Аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що саме відносини співробітництва найбільш ефективно сприяють розвитку студентів як суб'єктів діяльності й становленню їх активної життєвої позиції в цілому, оскільки категорія «співробітництво» виявляє собою складну єдність: по-перше, форми взаємозв'язку, заснованої на взаєморозумінні; по-друге, паритетності організації спільної діяльності, що передбачає прояв відповідальності, самостійності, активності й організованості; по-третє, форми взаємодії учасників навчального процесу, тобто вмінні майбутніх спеціалістів працювати разом як між собою (у команді), так і з викладачем при об'єднанні зусиль і погодженості дій [4].

Таким чином, активне навчання щодо формування відповідальності у майбутніх логопедів передбачає взаємодію студентів між собою й викладачем (безпосередньо або опосередковано), яка дозволяє реалізовувати в навчальному процесі спілкування «на рівних», де всі учасники зацікавлені в ньому й готові обмінюватися інформацією, висловлювати свої ідеї й рішення, обговорювати проблеми й відстоювати свою точку зору. Навчання повинно бути засноване на реальних проблемах і ситуаціях навколишньої дійсності. Інакше таке навчання не стане цікавим (неактуальне, незатребуване на цей момент), а навчальне завдання ніколи не викличе взаємний особистісний відгук для активного спілкування й відповідно приросту особистого досвіду кожного суб'єкта навчання.

Наступною ми виокремили умову, що сприятиме формуванню відповідальності студентів, – це імітаційно-ігровий підхід у навчанні студентів, який здійснює позитивний вплив на взаємодію мотиваційної, теоретичної, практичної й особистісної готовності студентів. Імітаційно-ігровий підхід визначається, як методологічна спрямованість у педагогічній діяльності, яка дозволяє через систему взаємопов'язаних понять імітації і гри, принципів і способів імітаційно-ігрових дій забезпечити процес професійного становлення особистості, самоствердження, самовираження і саморозвитку професійної індивідуальності майбутніх педагогів. [2].

Імітація і гра виступають основою моделювання професійних ситуацій, за якого відбувається відтворення в умовах навчання процесів, що мають місце в конкретних реальних ситуаціях. Ігрові форми й методи дозволяють імітувати майбутню професійну діяльність, набувати практичних вмінь і навичок, отримати можливість відпрацювати дії, які забезпечать знаходження способів співіснування з іншими людьми.

Успішне входження студентів у процес імітаційної гри сприяє проектуванню й усвідомленню своєї майбутньої професії, а це свідчить про сформованість готовності до діяльності. Студенти, перебуваючи в імітаційних ситуаціях, відчувають себе на реальній посаді логопеда, приймають рішення щодо розв'язання педагогічного завдання, виконують професійні функції. Імітаційно-ігрова технологія допомагає активізувати творчу самостійність студента, формує відповідні професійні вміння, передбачені практичною готовністю до виконання виховних впливів [3].

Для вияву професійно-особистісних якостей особистості, потрібних для здійснення педагогічного процесу в закладах спеціальної освіти, необхідно створити позитивні педагогічні умови навчання майбутніх логопедів. До таких умов ми відносимо: психологічний комфорт та створення ситуації успіху для кожного студента. Створення цих умов пов'язане з розвитком у студентів здібностей і властивостей розуміти внутрішній світ дитини, ототожнювати себе з вихованцем, емоційно співпереживати його особистісним виявам, спонукати до відповідальних виборів.

Створення психологічного комфорту в межах вищого навчального закладу – це, насамперед, взаємозадоволеність результатами освітнього процесу в системі «викладач – студент». З боку викладача повинна відстежуватися психолого-педагогічна підтримка студента в процесі його навчання. Забезпечення психологічного комфорту неможливе без створення ситуації успіху студента, адже без відчуття успіху в студента пропадає інтерес до навчальних занять [1].

Ситуацію успіху, створювану педагогом у навчально-виховній діяльності, можна представити у вигляді досить простого послідовного ланцюга, ланками якого є: установка на діяльність (емоційна підготовка студента до рішення навчального завдання); змістовне, технологічне й ресурсне забезпечення

діяльності, операції (створення умов для успішного рішення); порівняння отриманих результатів із запропонованими (усвідомлене відношення до результату своєї навчальної праці).

Випробувавши радість від заслуженого успіху, студент бажає його повторити, затвердити. Він починає самостійно шукати шляхи для його повторення: це надає впевненості у власних силах, позитивно впливає на взаємини з оточуючими.

Визначені нами педагогічні умови мають на меті забезпечити сформованість відповідальності у майбутніх логопедів на високому рівні.

Література

1. Вербицкий А. А. Активное обучение в высшей школе: контекстный подход : метод. пособие / А. А. Вербицкий. – М. : Высш. шк., 1991. – 207 с.
2. Вієвська М. Імітаційно-ігровий підхід у викладанні психолого-педагогічних дисциплін студентам економічних спеціальностей / М. Вієвська, Л. Красовська // Вища школа. – 2001. – № 2-3. – С. 47-58.
3. Вікторова Л. В. Навчання іноземних мов студентів нефілологічних спеціальностей: сучасні підходи, методи та умови / Л. В. Вікторова // Нові технології навчання : наук.-метод. зб./ Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. – К., 2010. – Вип. 63. – Ч. 2. – С. 20-26.
4. Кузьміна Н. В. Професіоналізм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьміна. – М., 1990. – 117 с.
5. Ліненко А. Ф. Педагогічна діяльність і готовність до неї / А. Ф. Ліненко. – Одеса : ОКФА, 1995. – 80 с.
6. Руденко Н.М. Професійна підготовка майбутніх вихователів спеціальних закладів дошкільної освіти у сфері навчання і виховання дітей із затримкою психічного розвитку/ Н.М. Руденко, Н.В. Федорова // Інноватика у вихованні : зб. наук. пр. Вип. 7. Том 2 / упоряд. О.Б. Петренко ; ред. кол. : О.Б. Петренко, Т.С. Ціпан, Н.М. Гринькова та ін. – Рівне : РДГУ, 2018. – С. 185-194.
7. Фасолько Т. С. Виховання відповідальної поведінки у дітей старшого дошкільного віку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.08 «Дошкільна педагогіка» / Т. С. Фасолько. – К., 2000. – 18 с.

Галузь: «Історія»

ПАМ'ЯТКООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ НА ВОЛИНІ ХІХ - ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Казмірук Марія Василівна
Здобувач вищої освіти
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

Марія Казмірук. Пам'яткоохоронна діяльність Православної церкви на Волині ХІХ – початку ХХ ст.

У час національного відродження одне з головних місць належить поверненню до свого минулого, до своїх коренів. У цій ролі виступають найрізноманітніші історичні пам'ятки нашого минулого, предмети нашої історії, що з'єднують покоління крізь віки. Тому одне з головних завдань керуючої верхівки у будь-якому часі - забезпечити єдність народу. До завдань сучасного пам'яткознавства відносяться роботи по підсумуванню знань та захисту історичних пам'яток, до яких також відносяться землі Волині у ХІХ - початку ХХ ст. Дану тему досліджували, як краєзнавці-ентузіаста так і архітектори, професори історії серед яких Володимир Антонович, Світлана Гаврилюк, Федорова Лариса. Методологічні засади дослідження мають в основі історичний, системний, порівняльно-історичний метод. Запровадження пам'яткознавчої науки на теренах України розпочинається з першої половини ХІХ ст. Саме у цей час починають створюватись різноманітні громадські, духовні, світські, державні комітети, товариства, зокрема Православне Братство Святого Володимира, яке є одним з яких буде йти мова у статті. Однією з цілей цих організацій було збереження пам'яток історії. Впродовж років працювали як історики, так і архітектори. Завданням дослідження є аналіз й напрямів пам'яткоохоронної роботи у досліджуваний період.

Ключові слова: *Історичні пам'ятки, пам'ятко-охоронна діяльність, Луцьк Волинь, православне братство.*